

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθήναις
τῆ 30 Μαρτίου 1951

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 87

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νόμοι

- N. 1704. Περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀρθροῦ I τῆς Κτηνιατρικῆς Συμβάσεως μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας... 1
- N. 1705. Περὶ μεταβιβάσεως τῶν σιταποδηκῶν τῆς Κ.Ε. Π.Ε.Σ. εἰς τὰς Γεωργικὰς Συνεταιριστικὰς Ὄργανώσεις... 2
- N. 1706. Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινῶν τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 1731)1939 «περὶ ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων κλπ.»... 3
- N. 1707. Περὶ προσλήψεως ἰδιωτῶν δι' ἐκτέλεσιν Εἰδικῆς Ὑπηρεσίας... 4
- Περὶ ἀυξήσεως τῶν ὀργανικῶν θέσεων τοῦ Διοικητικοῦ Προσωπικοῦ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου... 5
- Περὶ ἀποσπάσεως τοῦ συνοικισμοῦ Σακκουλαϊκῶν ἐκ τῆς Κοινότητος Μαραθοκάμπου καὶ προσαρτήσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Κοινότητα Νέου Καρλοβασίου... 6

Δεατάγματα

- Περὶ ἀναγνωρίσεως Κοινότητος Χαρωποῦ ἐν τῷ Νομῷ Σερρών... 7
- Περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 3-1-1951 Β. Δ)τος «περὶ ἐγκρίσεως τροποποιήσεως τοῦ ὀργανισμοῦ τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Δήμου Μυτιλήνης»... 8
- Περὶ ἀναθεωρήσεως καὶ ἐπεκτάσεως τοῦ πολεοδομικοῦ σχεδίου Ἀγ. Νικολάου τοῦ ἐγκριθέντος διὰ τοῦ ἀπὸ 14-7-1905 Διατάγματος καὶ τῶν ὄρων καὶ περιορισμῶν δομῆσεως τῶν οἰκοπέδων αὐτοῦ... 9
- Περὶ ἐγκρίσεως τοῦ πολεοδομικοῦ σχεδίου τοῦ οἰκισμοῦ Βάλιαξ Δράμας καὶ τῶν ὄρων καὶ περιορισμῶν δομῆσεως τῶν οἰκοπέδων αὐτοῦ... 10
- Περὶ τροποποιήσεως τοῦ πολεοδομικοῦ σχεδίου Μοσχάτου (Ἀττικῆς) εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 32 οἰκ. τετράγωνον τὸ περικλειόμενον ὑπὸ τῶν ὁδῶν Σολομοῦ-Καποδιστρίου-Ομήρου, Πλάτωνος... 11
- Πράξεις Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου**
- Περὶ ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τῶν τελῶν κυκλοφορίας τοῦ εἰδικοῦ ἀναπηρικοῦ αὐτοκινήτου τοῦ προοριζομένου διὰ τὴν κίνησιν τοῦ Ταγματάρχου Χρ. Ι. Εὐθυμάκη... 12

ΝΟΜΟΙ

ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 1704.

(1)

Περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀρθροῦ I τῆς Κτηνιατρικῆς Συμβάσεως μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ὑψιστάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον.

Τὸ ἀρθρον Ιον τῆς ὑπογραφείσης ἐν Ἀθήναις τῆ 15 Δ)βρίου 1938 Κτηνιατρικῆς Συμβάσεως μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας καὶ κυρωθείσης διὰ τοῦ Α. Ν. 2251)1940 συμπληροῦται ὡς κάτωθι:

Ἡ εἴσοδος ζῶων (μονόπλων, μηρυκαστικῶν, χοίρων, ὀρνίθων) ζωοκομικῶν εἰδῶν καὶ προϊόντων ἀκατεργάστων, ἐρωσίμων καὶ ἀντικειμένων δυναμένων νὰ χρησιμεύσωσι ὡς φορεῖς εἰς τὴν ἐξάπλωσιν ἐπιζωοτικῶν ἀσθενειῶν ἐκ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἐνὸς τῶν συμβαλλομένων μερῶν εἰς τὸ ἔδαφος τοῦ ἑτέρου, περιορίζεται εἰς συνοριακὰ σημεῖα διελεύσεως ὀνομαστικῶς καθορισθέντα καὶ ὑποβαλλόμενα εἰς τὸν Κτηνιατρικὸν ἔλεγχον ὑπὸ τοῦ Κράτους ἐντὸς τοῦ ἐδάφους τοῦ ὁποίου θέλει

λάβῃ χώραν ἢ εἰσαγωγή, ὡς καὶ εἰς ὠρισμένους λιμένας: Τὰ συνοριακὰ ταῦτα σημεῖα διελεύσεως εἶναι:

Διὰ τὴν Ἑλλάδα

α) Συνοριακὰ σημεῖα

1) Καστανέα, 2) Πύθιον, 3) Γεμιστή

β) Λιμένες

1) Πειραιεὺς, 2) Θεσ)νίκη, 3) Ἀλεξ)πολις, 4) Μυτιλήνη, 5) Χίος, 6) Βαθύ—Σάμου, 7) Καβάλα, 8) Κέρκυρα, 9) Τηγάνιον (Σάμου), 10) Ἡράκλειον (Κρήτης), 11) Πάτραι, 12) Βόλος, 13) Κιλιάμαι, 14) Ρόδος καὶ 15) Σύρος.

Διὰ τὴν Τουρκίαν

α) Μεθοριακὰ σημεῖα

1) Καρὰ—ἀγάτς, 2) Οὐζούμ—Κισπρού, 3) Οὐφάλα, 4) Παζάρ—Κουλέ.

β) Λιμένες

Οἱ λιμένες οἱ κατονομαζόμενοι εἰς τὸν Νόμον καὶ τὸ Δ)μμα τῆς Τουρκικῆς Ὑγειονομικῆς Νομοθεσίας (Νόμος 1234 καὶ Διάταγμα ἀριθ. 11656), ὡς καὶ οἱ λιμένες Ἀλήαγα καὶ Σιγατζίκ.

Τὰ σημεῖα ταῦτα διελεύσεως δύνανται νὰ μεταβληθῶν εἰς ἀριθμὸν καὶ τόπον δι' εἰδικῆς συμφωνίας μεταξὺ τῶν δύο Κρατῶν.

Ο παρών Νόμος ψηφισθείς υπό τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 23 Μαρτίου 1951

ΠΑΥΛΟΣ
B.

Ὁ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργὸς
ΑΝΔΡ. ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 23 Μαρτίου 1951

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
ΝΑ. ΛΑΓΑΚΟΣ

ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 1705.

(2)

Περὶ μεταβιβάσεως τῶν σιταποδηκῶν τῆς ΚΕΠΕΣ
εἰς τὰς Γεωργικὰς Συνεταιριστικὰς Ὄργανώσεις.

ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Αἱ κατὰ τοὺς Νόμους 5686 καὶ 6195 ἀνεγερθεῖσαι σιταποδηκῆαι ὑπὸ τῆς ΚΕΠΕΣ χάριν τῶν παραγωγῶν διὰ κρατήσεων ἐκ τοῦ τιμήματος τῶν συγκεντρωθέντων σιτηρῶν μεταβιβάζονται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου εἰς τὰς Ἐνώσεις Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν τῆς περιφέρειας ἐν τῇ ὁποίᾳ ἐκάστη τῶν ἀποδηκῶν κεῖται.

Ἄρθρον 2.

1. Αἱ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον σιταποδηκῆαι μεταβιβάζονται εἰς οἷαν κατάστασιν εὑρίσκονται μετὰ τῶν ἐμπραγμάτων καὶ ἐνοχικῶν δικαιωμάτων, ἅτινα ἡ ΚΕΠΕΣ κέκτηται ἐπὶ τῶν κτιρίων, καθὼς καὶ ἐπὶ τῶν γηπέδων ἐφ' οὗ ἐκάστη εἶναι ἀνεγερθεῖσα καὶ μετὰ πάντων τῶν προσαυξημάτων, παραρτημάτων καὶ παρακολουθημάτων αὐτῶν. Ἐπίσης μεταβιβάζεται πᾶν ἕτερον ἐνοχικὸν δικαίωμα ἔναντι παντὸς τρίτου ἀπορρέον ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως κῆτων ἢ σχετικῶν πρὸς αὐτάς, μετὰ τῶν ἐκ τῶν δικαιωμάτων καὶ ἐνόμων σχέσεων τούτων ἀγωγῶν.

2. Ἡ Ἐνωσις Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν εἰς ἣν μεταβιβάζεται ἡ σιταποδηκὴ ἀναλαμβάνει ἀντιστοίχως ἅπαντα τὰ τυχόν ὑφιστάμενα ἐμπράγματα βάρη καὶ τοὺς περιορισμοὺς τῆς κυριότητος τοὺς ἀπορρέοντας ἐκ τῶν τίτλων τῆς κτήσεως ἢ τῆς παραχωρήσεως τοῦ γηπέδου ἢ ἐξ οἰασθῆποτε αἰτίας, προσέτι δὲ καὶ πᾶσαν ὑφιστάμενην ἐνοχικὴν ὑποχρέωσιν τῆς ΚΕΠΕΣ ἀπορρέουσαν ἐκ τῆς ἀνεγέρσεως τῆς σιταποδηκῆς, τῆς κτήσεως ἢ τῆς παραχωρήσεως τοῦ γηπέδου, καθὼς καὶ ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῆς σιταποδηκῆς ἢ σχετικῆς πρὸς αὐτήν.

Ἄρθρον 3.

Ἡ ΚΕΠΕΣ δὲν φέρει οὐδεμίαν εὐθύνην ἔναντι τῆς Ἐνώσεως Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν εἰς ἣν ἡ σιταποδηκὴ μεταβιβάζεται διὰ τυχόν ὑφισταμένην ἢ μέλλουσαν νὰ ἐγερθῆ ἀμφισβήτησιν ἔνδικοι ἢ μὴ, ἢ καὶ παράνομον προσβολὴν ὑφ' οἰουθῆποτε, τῶν ἐκχωρουμένων δικαιωμάτων αὐτῆς.

Ἄρθρον 4.

1. Ἡ μεταβίβασις πραγματοποιεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, ὅστις καθορίζει δι' αὐτῆς ἐφ' ἀπαξ τοὺς ὅρους καὶ κανόνας διὰ τὴν ἐπισκευήν, συντήρησιν καὶ ἐπὶ κέρδει ἐκμεταλλεύσιν τῶν σιταποδηκῶν ἢ καὶ κατ' εἰδικὰς περιπτώσεις ἀνευ κέρδους ἢ ἀνταλλάγματα, ὡς καὶ τὰς εἰδικὰς περιπτώσεις τῆς προνομιακῆς παραχωρήσεως τῆς χρή-

σεως αὐτῶν πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν σκοπῶν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας καὶ ἐν γένει τοὺς χάριν τῶν γενικωτέρων δημοσίων σκοπῶν περιορισμοὺς τῆς ἐλευθέρας διαθέσεως καὶ ἐκμεταλλεύσεως τῶν σιταποδηκῶν.

2. Διὰ τὴν ἀπαλλοτριώσιν τῶν μεταβιβαζομένων σιταποδηκῶν ἢ σύστασιν ἐμπραγμάτων βάρους ἐπ' αὐτῶν προαπαιτεῖται ἡ ἐκδόσις ἐγκριτικῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας μετ' ἐρευνᾶν τῆς σκοπιμότητος ἢ τῆς ὠφελιμότητος τῆς αἰτουμένης ὑπὸ τῆς Ἐνώσεως Γεωργ. Συνεταιρισμῶν δικαιοπραξίας.

Ἡ ἔλλειψις τοιαύτης ἀδείας καθιστᾷ τὴν συναφθεῖσα δικαιοπραξίαν ἀπολύτως ἀκυρον, ὑπὸ τὸν ὅρον, ὅτι ἐν τῇ ἀποφάσει περὶ τῆς μεταβιβάσεως ρητῶς ἐγένετο μνεία περὶ τῆς ἀκυρότητος ταύτης.

Ἄρθρον 5.

1. Ἡ περὶ μεταβιβάσεως τῶν σιταποδηκῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας νομίμως δημοσιευομένη ἐν περιλήψει διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἀποτελεῖ τὸν νόμιμον τίτλον τῆς μεταβιβάσεως καὶ μεταγράφεται νομίμως ἐν τοῖς οἰκείοις βιβλίοις ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου φύλακος τῶν μεταγραφῶν.

2. Ἡ μεταβίβασις αὕτη εἰς τὰς Ἐνώσεις Γεωργ. Συνεταιρισμῶν δὲν ὑπόκειται εἰς ὄρον μεταβιβάσεως ἢ ὑπερτιμήματος, ἢ δὲ περὶ αὐτῆς ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἀπαλλάσσεται τελῶν χαρτοσημάνσεως ὡς καὶ μεταγραφῆς.

Ἄρθρον 6.

1. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ τὸ Ν. Δ)μα ὑπ' ἀριθ. 255)1947 ἀνεγειρομένων μερίμνη τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας Διαχειρίσεως Ἐγχωρίων Προϊόντων (ΚΥΔΕΠ) νέων σιταποδηκῶν τῶν περιερχομένων κατὰ κυριότητα εἰς τὰς Ἐνώσεις Γεωργ. Συνεταιρισμῶν τῆς περιφέρειας ἐκάστης τῶν ἀποδηκῶν τούτων.

2. Αἱ διατάξεις περὶ ἀνεγέρσεως σιταποδηκῶν ἐπὶ ἀλλοτρίου ἢ ἀπαλλοτριωθέντος γηπέδου τοῦ ἐδαφ. 2 τοῦ ἀρθρου 20 τοῦ Νόμου 5686 ὡς ἀντικατεστάθη τοῦτο διὰ τοῦ ἀρθρου 11 τοῦ Νόμου 6195)1936 ἐφαρμόζεται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῶν ἀνεγειρομένων κατὰ τὸ Ν. Δ)μα ὑπ' ἀριθ. 255)1947 σιταποδηκῶν.

3. Ἡ ΚΥΔΕΠ δικαιούται, ἵνα καλύψῃ εἰς βάρος τῶν καταθέσεων τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ Δ)τος ἀπὸ 11 Μαΐου 1946, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 255)1947 Ν. Δ)τος Εἰδικοῦ Δ)σμοῦ Κρατήσεων, τὰς δαπάνας εἰς ἃς ὑπεβλήθη κατὰ τὴν περίοδον τῆς συγκεντρώσεως σιτηρῶν τοῦ 1946 χάριν τῆς ἐπισκευῆς τῶν κατὰ τὸν παρόντα Νόμον μεταβιβαζομένων σιταποδηκῶν. Αἱ ἀναλήψεις αὐταὶ γίνονται εἰδικῆ ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας μετὰ οὐσιαστικῶν ἐλεγχῶν τοῦ σχετικοῦ Δ)σμοῦ δαπανῶν μὴ ὑποκείμενον εἰς τὰς διατυπώσεις τοῦ Ν. Δ)τος τούτου καὶ τοῦ εἰς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ἐκδοθέντος Β. Δ)τος ἀπὸ 14 Ἰουλίου 1947 (περὶ τρόπου καὶ κανόνων ἀναλήψεως καὶ διαχειρίσεως καταθέσεων Εἰδ. Δ)σμοῦ κρατήσεων ὑπὲρ ἀνεγέρσεως σιταποδηκῶν κλπ.).

Ἄρθρον 7.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ο παρών Νόμος ψηφισθείς υπό τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 23 Μαρτίου 1951

ΠΑΥΛΟΣ
B.

Ὁ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργὸς
ΑΝΔΡ. ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 23 Μαρτίου 1951

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
ΝΑ. ΛΑΓΑΚΟΣ

(3)

ΝΟΜΟΣ υπ' αριθ. 1706.

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινῶν τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 1731)1939 «περὶ ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων κλπ.».

ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

1. Ὅσῳκις μετὰ τὴν συντέλεσιν ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ὑπὲρ τοῦ Δημόσιου ἢ ἄλλου νομικοῦ ἢ φυσικοῦ προσώπου διαπιστοῦται, ὅτι δὲν συντρέχει τὸ στοιχεῖον τῆς δημοσίας ὠφελείας, χάριν τῆς ὁποίας ἡ ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτριώσις ἐκπρῶσθη, εἶναι δυνατὴ ἡ ἀνάκλησις τῆς ἀπαλλοτριώσεως καὶ ἡ ἐπιστροφή τοῦ ἀπαλλοτριωθέντος εἰς τὸν καθ' οὗ ἡ ἀπαλλοτριώσις ἢ τὸν καθολικὸν ἢ εἰδικὸν αὐτοῦ διάδοχον.

2. Θεωρεῖται μὴ συντρέχουσα ἡ περίπτωσις τῆς δημοσίας ὠφελείας :

α) Ἄν παρῆλθε τριετία ἀπὸ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 7 παρ. 1 ἐδ. β' τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 1731 τοῦ 1939 «περὶ ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων» συντελέσεως τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως, χωρὶς νὰ χρησιμοποιηθῇ πρᾶγματι τὸ ἀπαλλοτριωθὲν ἀκίνητον, δι' ἐν ἡ ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτριώσις ἐκπρῶσθη σκοπὸν, οὔτε δι' ἄλλον τινὰ σκοπὸν χάριν τοῦ ὁποίου θὰ ἦτο δυνατὴ κατὰ νόμον ἡ ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτριώσις μὴ συντελεσθεισῶν ἐντὸς τῆς προθεσμίας ταύτης τῶν ἐργασιῶν τῶν ἀπαραιτήτων διὰ τὴν χρησιμοποίησιν τοῦ ἀπαλλοτριωθέντος διὰ τινὰ τῶν σκοπῶν τούτων ἢ τοῦλάχιστον μὴ συντελεσθέντος σημαντικοῦ μέρους ὑπερβαίνοντος κατ' ἄξιαν τὸ 1)3 τῶν ἐργασιῶν τούτων.

β) Ἄν καὶ πρὸ τῆς παρελεύσεως τῆς τριετίας ἤθελε τὸ ἀπαλλοτριωθὲν ἀκίνητον κριθῇ ἀκατάλληλον ἢ μὴ ἀναγκαῖον πρὸς ἐκπλήρωσιν οἰουδήποτε ἐκ τῶν ἀνωτέρω σκοπῶν δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐκδιδομένης ἐπὶ τῇ ἐγγράφῳ ἠτιολογημένη εἰσηγήσει τοῦ τε ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν προκειμένης ἀπαλλοτριώσεως κηρυχθείσης ὑπὲρ τοῦ Δημόσιου ἢ ἐπὶ ἀπαλλοτριώσεως ὑπὲρ ἄλλου νομικοῦ ἢ φυσικοῦ προσώπου ἐπὶ τῇ αἰτήσει τούτου.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἀνάκλησις τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως εἰς τὰς εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀναφερομένης περιπτώσεις γίνεται τηρουμένων τῶν πρὸς κήρυξιν αὐτῆς ἀπαιτουμένων διατυπώσεων τῇ αἰτήσει τοῦ καθ' οὗ ἡ ἀπαλλοτριώσις ἰδιοκτητοῦ ἢ τοῦ καθολικοῦ ἢ εἰδικοῦ αὐτοῦ διαδόχου ὑποβαλλομένη εἰς τὴν Διεύθυνσιν Ἀπαλλοτριώσεων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον τρίτου προθεσμίας.

Ἄρθρον 3.

Ἐπὶ μερικῆς μὴ χρησιμοποιήσεως τοῦ ἀπαλλοτριωθέντος ἢ μερικῆς ἀκατάλληλότητος ἢ μὴ ἀναγκαιότητος τοῦ ἀπαλλοτριωθέντος δύναται νὰ ἀρθῇ ἡ ἀπαλλοτριώσις μόνον ὡς πρὸς τὸ μὴ χρησιμοποιηθὲν ἢ μὴ κατάλληλον ἢ μὴ ἀναγκαῖον τμήμα τούτου.

Ἄρθρον 4.

Ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν προηγούμενων ἄρθρων ἀνάκλησις τῶν ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων ἐνεργεῖται ἐπιμελείᾳ τῆς Διευθύνσεως Ἀπαλλοτριώσεων τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν μετὰ προηγούμενην καταβολὴν εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον τῆς ἀποζημιώσεως τῆς πραγματικῶς καταβληθείσης εἰς τὸν ἐνδιαιφερόμενον ἀναπροσαρμοζομένης δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 5 τοῦ παρόντος ὀριζόμενα.

Ἄρθρον 5.

1. Πρὸς ἐνέργειαν τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀναπροσαρμογῆς ἢ καταβληθείσα εἰς δραχμὰς ἀποζημιώσεως ἀνά-

γεται εἰς ὑγιεῖς δραχμὰς τῆς 1 Ἰανουαρίου 1940 ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος καταρτιζομένου τιμαρίθμου, λαμβανομένου ὑπ' ὄψει τοῦ ἔτους κατὰ τὸ ὁποῖον καταβλήθη ἡ ἀποζημιώσις.

2. Ἐξαιρετικῶς προκειμένου περὶ ἀποζημιώσεων καταβληθεισῶν κατὰ τὸ ἀπὸ 27 Ἀπριλίου 1941 μέχρι καὶ τῆς 10 Νοεμβρίου 1944 χρονικὸν διάστημα ἢ εἰς ὑγιεῖς δραχμὰς τῆς 1 Ἰανουαρίου 1940 ἀναπροσαρμογὴ τούτων ἐνεργεῖται βάσει τῆς κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς καταβολῆς αὐτῶν τιμῆς τῆς χρυσῆς Λίρας Ἀγγλίας, μετατρεπομένων τούτων εἰς δραχμὰς μὲ βάσιν τὴν τιμὴν τῆς χρυσῆς Λίρας τῆς 1 Ἰανουαρίου 1940. Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ πάσης ἄλλης περιπτώσεως καθ' ἣν δι' οἰονδήποτε λόγον δὲν κατηρτίσθη τιμαρίθμος ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

3. Τὸ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν παραγρ. 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐξευρισκόμενον εἰς ὑγιεῖς δραχμὰς ποσὸν τῆς καταβληθείσης ἀποζημιώσεως πολλαπλασιάζεται ἐπὶ συντελεστὴν 350, τὸ προκύπτον δὲ γινόμενον ἀποτελεῖ τὸ καταβλητέον εἰς τὸ Δημόσιον τίμημα διὰ τὴν πρὸς τοὺς δικαιούχους ἀπόδοσιν τῶν κτημάτων.

Κατ' ἐξαιρέσιν προκειμένου περὶ ἐπιστροφῆς ἀπαλλοτριωθέντος ἀγροτικοῦ ἀκινήτου ἐκτάσεως ἐλάσσονος τῶν 50 στρεμμάτων τὸ εἰς ὑγιεῖς δραχμὰς ποσὸν τῆς καταβληθείσης ἀποζημιώσεως πολλαπλασιάζεται ἐπὶ συντελεστὴν 200.

4. Ἐν περιπτώσει μεταβολῆς τῶν Οἰκονομικῶν καὶ νομισματικῶν συνθηκῶν τῆς χώρας ὁ κατὰ τὴν προηγούμενην παράγραφον 3 συντελεστὴς δύναται νὰ μεταβάλληται διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ.

5. Ἡ εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον καταβολὴ τοῦ διὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης προσδιορισθέντος ποσού, δεῖν νὰ γίνῃ ἐφ' ἀπαξ ἐντὸς ἑξ μηνῶν προθεσμίας ἀπὸ τῆς εἰς τὸν ἐνδιαιφερόμενον κοινοποιήσεως ταύτης. Παρερχομένης ἀπράκτου τῆς προθεσμίας ταύτης, ἀπαιτεῖται ἡ ἔκδοσις νέας ἀποράσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

6. Ἐφ' ὅσον τὸ Δημόσιον δὲν τυγχάνει δικαιούχον τῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω ἀναπροσαρμοζομένης ἀποζημιώσεως, αὕτη ἐπιστρέφεται εἰς τὸν δικαιούμενον ταύτης ἢ παρακατατίθεται εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανειῶν.

Ἄρθρον 6.

1. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἐπὶ τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω κρινομένων ὡς μὴ ἀναγκαιούτων καὶ ἐπιστραπτῶν δι' ἀνάκλησεως τῆς ἀπαλλοτριώσεως ἀκινήτων ἀνηγέρθησαν τυγχόν μετὰ τὴν ἀπαλλοτριώσιν κτίσματα, ἢ ἐγένοντο ἐν γένει πάσης φύσεως προσθήκα καὶ βελτιώσεις, ὀφείλεται ὑπὸ τοῦ αἰτούντος τὴν ἐπιστροφήν τοῦ ἀκινήτου ἢ προστιδομένη ὡς ἐκ τῆς ἀνωτέρω αἰτίας, ἀνεγέρσεως κτισμάτων κ.λ.π. τυχόν εἰς τὸ ἀκίνητον ἀνωτέρα ἀξία προσδιοριζομένη κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 10 τοῦ Α. Ν. 1731)39 ὀριζόμενα. Ἀναλόγως τῶν περιστάσεων τὸ Δικαστήριον δύναται νὰ ὀρίσῃ ὅτι ὁ ἐνεργήσας τὰς οἰκοδομήσεις, προσθήκας ἢ βελτιώσεις δύναται νὰ ἀφαιρήσῃ μόνον αὐτὰς ὑπερχεούμενος εἰς ἀποκατάστασιν τοῦ ἀπαλλοτριωθέντος εἰς τὴν προτέραν αὐτοῦ κατάστασιν χωρὶς δικαίωμα ἀποζημιώσεως δι' αὐτὰς.

Ἄρθρον 7.

Ἡ κυριότης τῶν δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἐπιστρεφόμενων ἀκινήτων εἰς τὸν καθ' οὗ ἡ γενομένη ἀπαλλοτριώσις μεταβιβάζεται ἐκ νέου διὰ μεταγραφῆς εἰς τὰ οἰκεία βιβλία τῶν μεταγραφῶν τῆς σχετικῆς περι ἀνακλήσεως πράξεως.

Ἄρθρον 8.

1. Ὁ παρὼν νόμος ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῶν συντελεσμένων κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων.

2. Ἐπὶ συντελεσμένων κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἀπαλλοτριώσεων πλὴν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 1 παραγρ. 2 ἐδ. α' τριετοῦς προθεσμίας ἀπαιτεῖται καὶ ἐξάμηνος τοιαύτη ἀρχομένη ἀπὸ τῆς δημοσίευσως τοῦ παρόντος.

3. 'Επί συντελεσθεισών ήδη άπαλλοτριώσεων ή κατά τόν παρόντα νόμον ανάκλησις δύναται νά χωρήσῃ μόνον κατά τοῦ ὑπέρ οὗ ή άπαλλοτριώσις έκηρύχθη, τοῦ καθολικοῦ αὐτοῦ διαδόχου ή τοῦ εκ χαριστικῆς αἰτίας κληταμένου παρ' αὐτοῦ, κατά δὲ τοῦ ἐξ επαχθοῦς αἰτίας κληταμένου ή τῶν περαιτέρω διαδόχων τῶν ἐξ οἰασθήποτε αἰτίας διαδόχων τοῦ ὑπέρ οὗ ή αναγκαστικῆ άπαλλοτριώσις μόνον αν οὔτοι ἐκτίσαντο τὸ αναγκαστικῶς άπαλλοτριωθέν μετὰ τήν εἰς τήν Βουλὴν κατάθεσιν τοῦ παρόντος.

*Άρθρον 9.

Διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ αἱ διατάξεις τοῦ άρθρου 2 τοῦ Α. Ν. 1731 τοῦ 1939.

*Άρθρον 10.

Πᾶσα αναγκαία διὰ τήν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου διάταξις τεθῆσεται διὰ Β. Δ. προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐκδιδομένου.

*Άρθρον 11.

Πᾶσα αναγκαία διὰ τήν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος δαπάνη βαρύνει τοὺς ἐν ἐκάστη συγκεκριμένη περιπτώσει ὑποβάλλοντας αἰτήσεις περὶ ἀνακλήσεως τῆς άπαλλοτριώσεως τῶν ἀκινήτων.

*Άρθρον 12.

Διὰ Β. Δ)τος ἐκδιδομένου προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Ὁρησκευμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Οἰκονομικῶν μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐπιτρέπεται νά άπαλλοτριῶνται ὑπέρ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὑδροβιολογικοῦ Ἰνστιτούτου ἰδρυθέντος διὰ τοῦ Α. Νόμου 469)1945 ἀκίνητα ἀνήκοντα εἰς φυσικά ή Νομικά πρόσωπα πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐγκαταστάσεως ἐν αὐτοῖς τῶν Ὑπηρεσιῶν τούτου καὶ πρὸς ἰδρύσιν Ὑδροβιολογικῶν Σταθμῶν ή πρὸς ἐπέκτασιν ὑφισταμένων τοιούτων.

'Επὶ τῶν άπαλλοτριώσεων τούτων ὧν ή δαπάνη βαρύνει τὸ Ε.Υ.Ι. ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ Α. Ν. 1731)39 ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως.

*Άρθρον 13.

'Ο παρὼν νόμος ἰσχύει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

'Ο παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 21 Μαρτίου 1951

**ΠΑΥΛΟΣ
Β.**

'Ο ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΟΣ

'Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ή μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 23 Μαρτίου 1951

'Ο ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
ΗΛ. ΛΑΓΑΚΟΣ

ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 1707.

Περὶ προσκλήσεως Ἰδιωτῶν δι' ἐκτέλεσιν Εἰδικῆς Ὑπηρεσίας.

**ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ**

Ύψιστάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν:

*Άρθρον 1.

1. Ἐν καιρῷ πολέμου ή ἐπιστρατεύσεως (γενικῆς ή μερικῆς) ή καὶ ἐν εἰρήνῃ εἰς περιπτώσεις ἐκτάκτων ἀναγκῶν, κηρυσσομένων διὰ Βασ. Διατάγματος ή ἀποφάσεως Ὑπουργικοῦ

Συμβουλίου, προτάσει τοῦ Ἀρχιστρατήγου ή τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Γ. Ε. ΒΘ. Α. δύναται νά κληθῶσιν ἰδιῶται ἐφ' ὅσον δὲν ἐκτελοῦσι στρατιωτικὴν ὑποχρέωσιν ἔχοντες συμπληρωμένον τὸ 18ον ἔτος τῆς ἡλικίας τῶν καὶ μὴ ἔχοντες ὑπερβῆ τὸ 50ὸν τοιοῦτον, δι' ἐκτέλεσιν εἰδικῆς ὑπηρεσίας, συγκροτούμενοι εἰς Εἰδικὰς Μονάδας Στρατιωτικῶς ὀργανωμένας.

2. Ἡ πρόσκλησις τῶν ἀνωτέρω ἐνεργεῖται εἴτε παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Ἀμύνης εἴτε παρὰ τῶν Διοικητῶν τῶν Σωμάτων Στρατοῦ ή ἰσοδυνάμων Μονάδων ἐξουσιοδοτούμενοι εἰδικῶς πρὸς τούτο ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Ἀμύνης.

Οἱ οὕτω ἐξουσιοδοτούμενοι Διοικηταὶ τῶν Μεγάλων Μονάδων δύναται ἐν καιρῷ πολέμου ή ἐπιστρατεύσεως (γενικῆς ή μερικῆς) νά ἀναθέσωσι τήν πρόσκλησιν ταύτην εἰς τοὺς ὑπ' αὐτοὺς Διοικητὰς μικροτέρων Μονάδων ή τοὺς Διοικητὰς τῶν ἀνωτέρω Εἰδικῶν Μονάδων.

3. Ὁ τρόπος τῆς προσκλήσεως τῶν ἀνωτέρω ὡς καὶ τὰ τῆς συγκροτήσεως καὶ ἐκπαιδεύσεως τῶν ὡς ἄνω Εἰδικῶν Μονάδων καθορίζονται διὰ Διαταγῶν τῶν Διοικητῶν Σωμάτων Στρατοῦ ή ἰσοδυνάμων πρὸς Σώματα Στρατοῦ Μ. Μονάδων βάσει τῶν γενικῶν κατευθύνσεων τοῦ Γ. Ε. Σ.

4. Κατ' ἐξαιρέσιν τῆς ὡς ἄνω παραγράφου 1 δύναται νά κληθῶσιν ὀνομαστικῶς ὑπὸ τοῦ Γ. Ε. Σ. τῆ προτάσει τῶν Μεγάλων Μονάδων καὶ ἐκ τῶν ἀγόντων ἡλικίαν ἀπὸ 50—60 ἐτῶν, οἱ ἐπιθυμοῦντες κατόπιν ὑπευθύνου δηλώσεώς των καὶ ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ προσώπων ἐξαιρετικῆς ἱκανότητος, λόγω πείρας των.

5. Σκοπὸς τῶν Εἰδικῶν τούτων Μονάδων εἶναι ή τοπικὴ ἀμυνα Χώρων τῆς ὑπαίθρου, ή παθητικὴ ἀεράμυνα, ή φύλαξις τῶν συγκοινωνιῶν καὶ ή κατασκευὴ στρατιωτικῶν Ἔργων. Οἱ κληθῆσόμενοι πρὸς ὑπηρεσίαν εἰς τὰς εἰδικὰς αὐτὰς Μονάδας δύναται νά ὑπηρετήσουν μόνον ἐντὸς λελογισμένης ἀποστάσεως ἐκ τῶν οἰκιῶν των καὶ δὲν δύναται νά χρησιμοποιηθῶσι μονίμως εἰς τὰ ὡς ἄνω καθήκοντα ἐκτὸς ἐὰν χορηγηθῶσιν εἰς τούτους, τὰ ὑπὸ τῆς παραγράφου 1 τοῦ άρθρου 4 τοῦ παρόντος Νόμου καθοριζόμενα δικαιώματα τὰ ἀναγερόμενα εἰς τὰς ἐξαιρέσεις τῆς παραγράφου ταύτης.

*Άρθρον 2.

1. Εἰς τοὺς οὐδὲλως ή ἐκπροθέσμως προσερχομένους ὡς καὶ εἰς τοὺς ἀνομιμένους νά παραλάβωσι τήν ἐπιδομένην αὐτοῖς ἀτομικὴν πρόσκλησιν ἐπιβάλλονται αἱ ὑπὸ τοῦ άρθρου 43 τοῦ Στρατιωτικοῦ Ποινικοῦ Κώδικος προβλεπόμενα ποιναί, καὶ ὑπέχουσιν ἐπὶ πλέον ἐξάμηνον πρόσθετον στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, μὴ ἐξαγοραζομένην.

2. Οἱ λόγοι ἀνωτέρας βίας, ἀπολύτου ἀδυναμίας καὶ ἀνυπερβλήτων κωλυμάτων διὰ τήν μὴ ἐμπρόθεσμον προσέλευσιν τούτων ἐκτιμῶνται παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Ἀμύνης, προτάσει τοῦ Γ. Ε. Σ.

3. Οἱ καλούμενοι δι' ἐκτέλεσιν εἰδικῆς ὑπηρεσίας συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου, ὑφίστανται ὑγειονομικὴν ἐξέτασιν συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Γ. Ε. Σ. καὶ ὑπάγονται εἰς τοὺς Στρατιωτικούς Νόμους καὶ Κανονισμοὺς κατὰ τήν διάρκειαν τῆς τοιαύτης ὑπηρεσίας ὡς πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις των. Δὲν ἐξαιροῦνται ὅμως τῶν διὰ τὸν Στρατὸν γενικῶν ή ἀτομικῶν προσκλήσεων τῶν συνηλικιωτῶν των, ἐκτὸς ἐὰν ἄλλως ήθελε καθορισθῆ διὰ διατάγῃς τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Ἀμύνης (Γ. Ε. Σ.).

*Άρθρον 3.

1. Οἱ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου προσκαλούμενοι ὑπηρετοῦσι μὲ τὸν ὄν στρατιωτικὸν βαθμὸν φέρουσι, καθ' ὄλον δὲ τὸ χρονικὸν διάστημα τῆς ἐνεργοῦ ὑπηρεσίας των θεωροῦνται στρατιωτικοὶ καὶ ὑπάγονται εἰς τοὺς στρατιωτικούς Νόμους καὶ κανονισμοὺς ὡς καὶ οἱ λοιποὶ ἐν ἐνεργείᾳ στρατιωτικοὶ ἀπαλλασσόμενοι πάσης ἄλλης ὑποχρεωτικῆς ὑπηρεσίας.

2. Θεωροῦνται ὡς διανύοντες ἐνεργὴν ὑπηρεσίαν ἐκ τῶν ὑποκειμένων, συμφώνως τῷ άρθρῳ 1 τοῦ παρόντος Νόμου, εἰς πρόσκλησιν δι' ἐκτέλεσιν εἰδικῆς ὑπηρεσίας ἰδιωτῶν, μόνον ἐκείνοι εἰς οὓς ἔχει ἀνατεθῆ πρᾶγματι, ὑπὸ τῶν Διοικητῶν

των οικείων Μονάδων, ή εκτέλεσις ειδικής υπηρεσίας, συμφώνως προς τὰ διὰ τῆς παραγράφου 5 τοῦ άρθρου 1 τοῦ παρόντος Νόμου καθοριζόμενα, καί ἐφ' ὅσον χρονικὴν διάστημα διαρκεῖ ή εκτέλεσις τῆς υπηρεσίας των ταύτης.

3. Οἱ κατὰ τὸν χρόνον τῆς τοιαύτης υπηρεσίας των φενοῦμενοι, ἀποβιούντες καί ἐξαφανιζόμενοι παρέχουσι εἰς τὰ στρατευόμενα μέλη των οικογενειῶν των τὴ ὑπὸ τῆς ἰσχύος τῆς Στρατολογικῆς Νομοθεσίας προβλεπόμενον εὐεργέτημα τῆς μεταρροῆς εἰς Β' σειράν ἐφεδρείας.

Ἄρθρον 4.

1. Εἰς τοὺς προσφέροντας τὴν εἰδικὴν ταύτην υπηρεσίαν, δὲν χορηγοῦνται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἀποδοχαί, διατροφή, ἱματισμὸς καί ὑπόδησις. Ἐξαιρετικῶς, ἐὰν λόγῳ παρεχομένων υπηρεσιῶν εἰς τὰς Εἰδικὰς Μονάδας, οἰοσθέντες τῶν καλουμένων δὲν δύναται νὰ κερδίξῃ τὰ πρὸς τὸ ζῆν. δύναται δι' ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καί Ἐθνικῆς Ἀμύνης νὰ χορηγῶνται εἰς αὐτὸν ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, ἐφ' ὅσον χρόνον οὗτος τελεῖ ἐν ἐνεργῷ ὑπηρεσίᾳ, ἀποδοχαί, διατροφή, ἱματισμὸς καί ὑπόδησις, ὡς καί εἰς τοὺς ὑπηρετούντας ἐν τῷ Στρατῷ Ἑλλάδος, τῶν παροχῶν τούτων χορηγουμένων ἐν ὄλιῳ ἢ ἐν μέρει καί ἐκ περιτροπῆς εἰς τοὺς ἐκτελοῦντας ὑπηρεσίαν εἰς τὰς εἰδικὰς Μονάδας, κατόπιν προτάσεως τοῦ οικείου Διοικητοῦ, μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ ἀρμοδίου Διοικητοῦ τῆς Μ. Μονάδος.

2. Εἰς τοὺς προσφέροντας ἐξαιρετικὰς υπηρεσίας ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ ἰσχύουσαι διατάξεις περὶ ἠθικῶν ἀμοιβῶν διὰ διακεκριμένης πράξεως, δύναται δὲ νὰ ἀπονεμηθῇ καί εἰδικὸν ἀναμνηστικὸν μετάλλιον, οὗτινος αἱ λεπτομέρειαι καθορισθῶσονται διὰ Β. Διατάγματος.

3. Οἱ ἐν τούτων μὴ ἔχοντες ὑπηρετήσαι εἰς τὸν ἐνεργὸν Στρατὸν δίδουσι τὸν νενομισμένον στρατιωτικὸν ὄρκον.

Ἄρθρον 5.

1. Διὰ διαταγῶν τοῦ Γ.Ε.Σ., καθορίζεται ἐκάστοτε πᾶσα ἀναγκαῖα λεπτομέρεια διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος Νόμου.

2. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ο παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καί παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθῆτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καί ἐκτελεσθῆτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 23 Μαρτίου 1951

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Ὁ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης Ὑφ' ἑτοῦς
ΔΗΜ. ΠΑΝΑΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐξωρρήθη καί ἐτέθη ἡμεγάλῃ τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 23 Μαρτίου 1951

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός
ΝΑ. ΛΑΓΑΚΟΣ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(5)

Περὶ καθήσεως τῶν ὀργανικῶν θέσεων τοῦ Διοικητικοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνοδρίου.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὴν παράγραφον 3 τοῦ άρθρου ἐνδεκάτου τοῦ Νόμου 1605/1950 «περὶ κυρώσεως, τροποποιήσεως καί συμπληρώσεως τοῦ Α. Ν. ὑπ' ἀριθ. 1347/1949 «περὶ ὀργανώσεως ὑπηρεσιῶν τινῶν τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν κ.λ.π.», προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσταμεν καί διατάσσομεν :

Ἄρθρον Μόνον.

Εἰς τὰς ὀργανικὰς θέσεις τοῦ Διοικητικοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνοδρίου προστίθενται :

- α) Δύο (2) θέσεις Διευθυντῶν α' ἢ β' τάξεως.
- β) Τέσσαρες (4) θέσεις Ἐλεγκτῶν α' ἢ β' τάξεως.
- γ) Δύο (2) θέσεις Ἀρχιλογιστῶν α' ἢ β' τάξεως.
- δ) Ἐβδομήκοντα (70) θέσεις Εἰσηγητῶν ἢ Γραμματέων α' ἢ β' τάξεως ἢ Ἀκολουθῶν.
- ε) Εἴκοσι (20) θέσεις Δακτυλογράφων α' ἢ β' τάξεως ἐπὶ ἑαθμῷ Γραφείῳ α' ἢ β' τάξεως.
- στ) Τέσσαρες (4) θέσεις Ταξινόμων.
- ζ) Δέκα (10) θέσεις ἐργατῶν Ἀρχείου.
- η) Μία (1) θέσις Κλητῆρος α' ἢ β' τάξεως.
- θ) Δύο (2) θέσεις Θυρωρῶν ἐπὶ ἑαθμῷ κλητῆρος α' ἢ β' τάξεως.

ι) Μία (1) θέσις νυκτοφυλάκος ἐπὶ ἑαθμῷ κλητῆρος α' ἢ β' τάξεως καί

ια) Μία (1) θέσις ὀδηγοῦ ἀνελευστῆρος, ἐπὶ ἑαθμῷ κλητῆρος α' ἢ β' τάξεως.

Εἰς τὸν Ἡμετέρον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καί ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος, οὗτινος ἡ ἰσχὺς ἀρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 28 Μαρτίου 1951.

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΣΟΦ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

Γ. ΠΑΠΑΚΑΡΕΟΥ

Τὰ Μέλη

ΝΑ. ΛΑΓΑΚΟΣ, ΣΤ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. ΖΕΡΒΑΣ, Φ. ΖΑΓΜΗΣ, Ε. ΜΑΛΑΜΙΔΑΣ, Γ. ΜΠΑΚΑΤΣΕΛΟΣ, Ε. ΚΟΘΡΗΣ, Δ. ΠΑΠΑΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ, Δ. ΖΗΣΟΠΟΥΛΟΣ.

(6)

Περὶ ἀποσπάσεως τοῦ συνδικαλισμοῦ Σακκουλεϊκῶν ἐν τῆς Κοινότητος Μακροθαλάμου καί προσκλήσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Κοινότητα Νέου Καρλοβασίου.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει 1) τὴν ἀπὸ 15 Ὀκτωβρίου 1950 αἰτησίαν τῶν κατοίκων τοῦ συνδικαλισμοῦ Σακκουλεϊκῶν τῆς Κοινότητος Μακροθαλάμου περὶ ἀποσπάσεως τοῦ συνδικαλισμοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆς Κοινότητος Μακροθαλάμου καί προσκλήσεώς του εἰς τὴν Κοινότητα Νέου Καρλοβασίου, 2) τὴν ὑπ' ἀριθ. 81/1950 ἀπόφασιν τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου Νέου Καρλοβασίου, δι' ἧς τοῦτο συναινεῖ εἰς τὴν προσάρτησιν καί 3) τὴν ἀπὸ 6 Φεβρουαρίου 1951 σύμφωνον γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ άρθρου 2, παρ. 2 τοῦ Κώδικος τῆς Νομοθετικῆς περὶ Δήμων καί Κοινοτήτων.

Ἐόντες καί τὰς διατάξεις τῶν άρθρων 3 παρ. 5 καί 6 καί 5 παρ. 3 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἀνω, Κώδικος, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργῶν ἀπεφασίσταμεν καί διατάσσομεν :

Ἄρθρον μόνον.

Ὁ συνδικαλισμὸς «Σακκουλεϊκῶν» ἀποσπόμενος τῆς εἰς τὴν νῦν ὑπάρχει Κοινότητος Μακροθαλάμου τῆς Ἐπαρχίας Σάμου, Νομοῦ Σάμου, προσαρτᾶται εἰς τὴν Κοινότητα Νέου Καρλοβασίου, τῆς αὐτῆς Ἐπαρχίας καί τοῦ αὐτοῦ Νομοῦ.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργῶν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καί ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 23 Μαρτίου 1951.

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργῶν
Ν. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

(7)

Περί αναγνωρίσεως Κοινότητας Χαρωπού
ἐν τῷ Νομῷ Σερρών.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν: 1) τὴν ἀπὸ 23 Ἀπριλίου π. ἔ. αἴτησιν τῶν κατοίκων τοῦ συνοικισμοῦ Χαρωπού τοῦ Δήμου Σιδηροκάστρου, περί αναγνωρίσεως τοῦ συνοικισμοῦ τούτου εἰς ἰδίαν Κοινότητα. 2) τὴν ἀπὸ 13 Ὀκτωβρίου π. ἔ. σύμφωνον γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἄρθρου 2, παρ. 2, τοῦ Κώδικος τῆς Νομοθεσίας περί Δήμων καὶ Κοινοτήτων.

Ἰδόντες καὶ τὰς διατάξεις τῶν ἁρθρῶν 2, παρ. 2, 3 παρ. 4, καὶ 6 καὶ 7 παρ. 1 καὶ 2 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Κώδικος, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργῶν, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον

Ὁ συνοικισμὸς «Χαρωπὸν», ἀποσπώμενος τοῦ, εἰς ὃν νῦν ὑπάγεται, Δήμου Σιδηροκάστρου, τῆς Ἐπαρχίας Σιδικῆς, τοῦ Νομοῦ Σερρών, ἀναγνωρίζεται εἰς ἰδίαν κοινότητα, ὑπὸ τὸ ὄνομα «Κοινότης Χαρωπού», με ἔδραν τὸν ὁμώνυμον συνοικισμὸν

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργῶν ἀνατίθεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Μαρτίου 1951.

ΠΑΥΛΟΣ
Β.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργῶν
Ν. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

(8)

Περί συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 3 Ἰανουαρίου 1951 Β. Διατάγματος περί ἐγκρίσεως τροποποιήσεων τοῦ ὀργανισμοῦ τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Δήμου Μυτιλήνης.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 93 τοῦ Κ. Ν. Δ.Κ. μετὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 119 Μαρτίου 1951 σύμφωνον ἀπόφασιν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 16 τοῦ Ν. 1143/1944 Συμβουλίου, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργῶν, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μόνον

Τὸ ἀπὸ 3 Ἰανουαρίου 1951 Β. Διάταγμα «περί ἐγκρίσεως τροποποιήσεως τοῦ ὀργανισμοῦ τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Δήμου Μυτιλήνης» (Ε. Κ. 37) 29 Ἰανουαρίου 1951, τεύχος Α') συμπληροῦται, ὡς ἀκολούθως:

Εἰς τὴν ὀργανικὴν σύνθεσιν τοῦ προσωπικοῦ προστίθεται καὶ μία θέσις γραμματέως β' ἢ α' τάξεως ἢ εἰσηγητοῦ.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργῶν, ἀνατίθεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Μαρτίου 1951

ΠΑΥΛΟΣ
Β.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργῶν
Ν. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

(9)

Περί ἀναθεωρήσεως καὶ ἐπεκτάσεως τοῦ πολεοδομικοῦ σχεδίου Ἁγίου Νικολάου τοῦ ἐγκριθέντος διὰ τοῦ ἀπὸ 14.7.1905 Διατάγματος καὶ τῶν ὄρων καὶ περιορισμῶν δομήσεως τῶν οἰκοπέδων αὐτοῦ.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1042) 1949 Ν. Δ. «περί ἐνοποιήσεως τῶν Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν

τῆς Χώρας», καθὼς καὶ τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 17 Ἰουλίου 1923 Ν. Δ. «περί σχεδίων πόλεων κ.λ.π.» ὡς μεταγενεστέρως ἐτροποποιήθησαν αὐταὶ καὶ ἰδόντες τὴν ὑπ' ἀριθ. 34 ἐ. ἔ. σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Οἰκισμοῦ, τὴν ὑπ' ἀριθ. 129) 1950 πράξιν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Ἁγίου Νικολάου καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 135 ἐ. ἔ. ὁμοίαν τοιαύτην τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Κοινωνικῆς Προνοίας Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

Ἐγκρίνομεν τὴν ἀναθεώρησιν καὶ ἐπέκτασιν τοῦ πολεοδομικοῦ σχεδίου Ἁγίου Νικολάου τοῦ ἐγκριθέντος διὰ τοῦ ἀπὸ 14.7.1905 Διατάγματος ὡς ἐμφαίνεται εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ Οἰκισμοῦ τεθεωρημένα διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 14150 ἐ. ἔ. πράξεως αὐτοῦ σχετικὰ δώδεκα (12) διαγράμματα ὑπὸ κλίμακα 1 : 500.

Ἄρθρον 2.

Καθορίζομεν τοὺς ὄρους καὶ περιορισμοὺς δομήσεως τῶν οἰκοπέδων τῶν περιλαμβανομένων ἐντὸς τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος ἐγκρινόμενου σχεδίου, ὡς κάτωθι :

1. α) Τὰ ἐλάχιστα ὄρια ἐμβαδοῦ καὶ διαστάσεων τῶν οἰκοπέδων τῶν περιλαμβανομένων ἐντὸς τῶν τομέων τῶν καθοριζομένων ἐν τῷ ὡς ἄνω διαγράμματι ὀρίζονται ὡς ἀκολούθως :

Τομεὺς Α'. Ἐλάχιστον πρόσωπον ἑπτὰ (7) μ.

Ἐλάχιστον βάθος δέκα (10) μ.

Ἐλάχιστον ἐμβαδὸν ἑκατὸν (100) τετρ. μ.

Τομεὺς Β'. Ἐλάχιστον πρόσωπον ὀκτῶ (8) μ.

Ἐλάχιστον βάθος δέκα τέσσαρα (14) μ.

Ἐλάχιστον ἐμβαδὸν διακόσια (200) τετρ. μ.

β) Κατὰ παρέκκλισιν ἀπὸ τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου θεωροῦνται ἄρτια καὶ οἰκοδομήσιμα τὰ οἰκόπεδα ἅτινα κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς δημοσίευσως τοῦ παρόντος δὲν ἔχουσι μὲν τὰ κατὰ τὰ ἄνω καθορισθέντα ἐλάχιστα ὄρια, πλὴν ὅμως ταῦτα ἔχουσι :

Διὰ τὸν Τομέα Α'. Ἐλάχιστον πρόσωπον τέσσαρα (4) μ.

Ἐλάχιστον βάθος ἕξ (6) μ.

Ἐλάχιστον ἐμβαδὸν τεσσαράκοντα (40) τετρ. μ.

Διὰ τὸν Τομέα Β'. Ἐλάχιστον πρόσωπον ὀκτῶ (8) μ.

Ἐλάχιστον βάθος δώδεκα (12) μ.

Ἐλάχιστον ἐμβαδὸν ἑκατὸν πενήκοντα (150) τετρ. μ.

2. Ἡ μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος μείωσις ἢ κατάρτησις τῶν οἰκοπέδων κατὰ διαστάσεις καὶ ἐμβαδὸν κάτω τῶν καθορισθέντων ἐλαχίστων ὀρίων, καθιστᾶ ταῦτα μὴ ἄρτια, καὶ ἂν ἔτι ἢ μείωσις εἶναι τοιαύτη ὥστε τὰ οἰκόπεδα ταῦτα νὰ μὴ ὑπολείπωνται τῶν κατὰ παρέκκλισιν ὡς ἄνω ὀρίων, ἅτινα ἰσχύουν μόνον διὰ τὰ οἰκόπεδα τὰ στερούμενα κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος τῶν κατὰ τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 1 ὀρισθέντων ἐλαχίστων ὀρίων.

3. Ὡς οἰκοδομικὸν σύστημα ὀρίζεται δι' ἀμφοτέρους τοὺς Τομεῖς τὸ τῶν περὺγων.

4. α) Ἡ μεγίστη δυναμένη νὰ καλυφθῇ ὑπὸ τῆς οἰκοδομῆς καὶ τῶν πάσης φύσεως παραρτημάτων αὐτῆς ἐπιφάνεια ἑκάστου οἰκοπέδου ὀρίζεται δι' ἕκαστον τῶν κατὰ τὰ ἄνω τομέων ἀντιστοίχως : Τομεὺς Α' 70 ο)ο, Τομεὺς Β' 50 ο)ο.

β) Κατὰ παρέκκλισιν ἀπὸ τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου ἐπιτρέπεται εἰς ἀμφοτέρους τοὺς Τομεῖς κάλυψις μέχρι ἑκατὸν (100) τετραγωνικῶν μέτρων ἐπιφανείας τοῦ οἰκοπέδου ὑπὸ τὸν ὄρον ὅπως αὕτη μὴ ὑπερβαίῃ τὰ 80 ο)ο τῆς ὅλης ἐπιφανείας αὐτοῦ καὶ κάλυψις μέχρι πενήκοντα (50) τετραγωνικῶν μέτρων ἐπιφανείας τοῦ οἰκοπέδου, ἄνευ περιορισμοῦ ἐκ ποσοστοῦ κάλυψεως.

5. Αἱ οἰκοδομαὶ δι' ἀμφοτέρους τοὺς Τομεῖς δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἔχωσι πλεῖονας τῶν δύο (2) ὀρόφων, συνολικοῦ ὕψους 8,50 μ.

Πέραν τού ως άνω αριθμού όρδρων και τού ως άνω συνολικού ύψους, δέν επιτρέπεται ούτε ή προσθήκη όρδρων ούτε ή αύξησις τού ύψους, έστω και έν έσοχη από τής προσόψεως.

6. Κατά τά λοιπά ισχύουσιν αί διατάξεις τού από 3.4.1929 Π. Δ)τος «περί Γενικού Οικοδομικού Κανονισμού τού Κράτους» ως αΐται συνεπληρώθησαν και έτροποποιήθησαν μεταγενεστέρως.

Είς τόν αυτόν επί τής Κοινωνικής Προνοίας Υπουργόν ανατίθεται ή δημοσίευσις και εκτέλεσις τού παρόντος Β. Διατάγματος.

Έν Αθήναις τή 21 Μαρτίου 1951.

**ΠΑΥΛΟΣ
Β.**

Ό επί τής Κοιν. Προνοίας Υπουργός
ΦΩΚ. ΖΑΓ-ΜΗΣ

(10)

Περί έγκρίσεως τού πολεοδομικού σχεδίου τού οικισμού Βόλαξ Δράμας και τών όρων και περιορισμών δομήσεως τών οικοπέδων αυτού.

**ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ**

Έχοντας υπ' όψιν τας διατάξεις τού υπ' αριθ. 1042)49 Ν. Δ)τος «περί ένοποιήσεως τών Τεχνικών Υπηρεσιών τής Χώρας», καθώς και τας διατάξεις τού από 17 Ιουλίου 1923 Ν. Δ. «περί σχεδίων πόλεων κλπ.» ως μεταγενεστέρως έτροποποιήθησαν αΐται, και τής παραγρ. 3 τού άρθρου 2 τού Ν. Δ)τος 145)46 «περί αναγκαστικής άπαλλοτριώσεως κλπ. διά τήν άνοικοδόμησιν τής Χώρας» και ιδόντες τήν υπ' αριθ. 29 έ. έ. σύμφωνον γνωμοδότησιν τού Συμβουλίου Οικισμού και τήν υπ' αριθ. 130 έ. έ. όμοίαν τιαύτην τού Συμβουλίου Έπικρατείας, προτάσει τού Ήμετέρου επί τής Κοινωνικής Προνοίας Υπουργού, άπεφασίσμεν και διατάσσομεν:

Άρθρον 1.

Έγκρίνομεν τό πολεοδομικόν σχέδιον τού οικισμού Βόλαξ Δράμας ως έμφαίνεται είς τά υπό τού Γενικού Διευθυντού Οικισμού τεθεωρημένα διά τής υπ' αριθ. 12999 έ. έ. πράξεως αυτού σχετικά δύο (2) διαγράμματα.

Άρθρον 2.

Καθορίζομεν τούς όρους και περιορισμούς δομήσεως τών οικοπέδων τών περιλαμβανομένων έντός τού κατά τό άρθρον 1 τού παρόντος έγκρισμένου σχεδίου, ως κάτωθι:

1. α) Τά έλάχιστα όρια έμβαδού και διαστάσεων τών οικοπέδων τών περιλαμβανομένων έντός τών τομέων τών καθορισμένων έν τῷ ως άνω διαγράμματι δρίζονται ως άκολουθώς:

Τομέυς Α'. Έλάχιστον πρόσωπον όκτώ (8) μ.
Έλάχιστον βάθος δώδεκα (12) μ.
Έλάχιστον έμβαδόν έκατόν πέντήκοντα (150) τετρ. μ.

Τομέυς Β'. Έλάχιστον πρόσωπον δώδεκα (12) μ.
Έλάχιστον βάθος δέκα όκτώ (18) μ.
Έλάχιστον έμβαδόν τετρακόσια (400) τετρ. μέτρα.

β) Κατά παρέκκλισιν από τού προηγουμένου έδαφίου θεωρούνται άρθια και οικοδομήσιμα τά οικοπέδα άτινα κατά τήν ήμέραν τής δημοσίευσως τού παρόντος δέν έχουσι μέν τά κατά τά άνω καθορισθέντα έλάχιστα όρια, πλην όμως ταύτα έχουσι,

Διά τόν Τομέα Α' Έλάχιστον πρόσωπον πέντε (5) μ.
Έλάχιστον βάθος έξ (6) μ.
Έλάχιστον έμβαδόν έξήκοντα (60) τετρ. μ.

Διά τόν Τομέα Β'. Έλάχιστον πρόσωπον όκτώ (8) μ.
Έλάχιστον βάθος δέκα τέσσαρα (14) μέτρα.
Έλάχιστον έμβαδόν διακόσια (200) τετρ. μέτρα.

2. Η μετά τήν δημοσίευσιν τού παρόντος μείωσις ή κατάμνησις τών οικοπέδων κατά διαστάσεις και έμβαδόν κάτω τών καθορισθέντων έλάχιστων όρίων, κτιστά ταύτα μή άρθια, και άν έτι ή μείωσις είναι τοιαύτη ώστε τά οικοπέδα ταύτα νά μή υπολείπονται τών κατά παρέκκλισιν ως άνω όρίων, άτινα ισχύουσιν μόνον διά τά οικοπέδα τά στερωμένα κατά τήν δημοσίευσιν τού παρόντος τών κατά τό πρώτον έδάφιον τής παραγράφου 1ης όρισθέντων έλάχιστων όρίων.

3. Ός οικοδομικόν σύστημα δρίζεται δι' άμφοτέρους τούς Τομείς τό τών πτερυγών.

4. α) Η μεγίστη δυναμένη νά καλυφθή υπό τής οικοδομής και τών πάσης φύσεως παραρτημάτων αυτής επιφανεία έκάστου οικοπέδου δρίζεται δι' έκάστον τών κατά τά άνω τομέων άντιστοιχώς: Τομέυς Α' 80 ο/ο Τομέυς Β' 60 ο/ο.

β) Κατά παρέκκλισιν από τού προηγουμένου έδαφίου διά τά οικοπέδα, περί ών τό έδάφ. 2' τής παραγράφου 1 τού παρόντος άρθρου επιτρέπεται διά τόν Τομέα Α' κάλυψις μέχρι πεντήκοντα (50) τετραγ. μέτρων επιφανείας τού οικοπέδου άνευ περιορισμού έν ποσοστῷ κάλυψεως.

5. Αί οικοδομαί δι' άμφοτέρους τούς Τομείς δέν επιτρέπεται νά έχουσι πλείονας τών δύο (2) όρδρων, συνολικού ύψους 8.50 μ.

Πέραν τού ως άνω αριθμού όρδρων και τού ως άνω συνολικού ύψους δέν επιτρέπεται ούτε ή προσθήκη όρδρων ούτε ή αύξησις τού ύψους, έστω και έν έσοχη από τής προσόψεως.

6. Κατά τά λοιπά ισχύουσιν αί διατάξεις τού από 3.4.29 Π. Δ)τος «περί Γενικού Οικοδομικού Κανονισμού τού Κράτους» ως αΐται, συνεπληρώθησαν και έτροποποιήθησαν μεταγενεστέρως.

Είς τόν αυτόν επί τής Κοινωνικής Προνοίας Υπουργόν ανατίθεται ή δημοσίευσις και εκτέλεσις τού παρόντος Β. Διατάγματος.

Έν Αθήναις τή 21 Μαρτίου 1951.

**ΠΑΥΛΟΣ
Β.**

Ό επί τής Κοιν. Προνοίας Υπουργός
ΦΩΚ. ΖΑΓ-ΜΗΣ

(11)

Περί τροποποιήσεως τού πολεοδομικού σχεδίου Μοσχάτου (Αττικής) είς τó υπ' αριθ. 32 οικ.δ. τετράγωνον τό περικλειόμενον υπό τών όδών Σολωμού—Καποδιστρίου—Όμήρου—Πλάτωνος.

**ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ**

Έχοντας υπ' όψιν τας διατάξεις τού υπ' αριθ. 1042)49 Ν. Δ)τος «περί ένοποιήσεως τών Τεχνικών Υπηρεσιών τής Χώρας», τας διατάξεις τού υπ' αριθ. 1671)51 Α. Ν. ως και τας διατάξεις τού από 17 Ιουλίου 1923 Ν. Δ. «περί σχεδίων πόλεων κλπ.» ως μεταγενεστέρως έτροποποιήθησαν και συνεπληρώθησαν και ειδικώτερον τών άρθρων 1 και 70 και ιδόντες τήν υπ' αριθ. 285 έ. έ. γνωμοδότησιν τού Συμβουλίου Οικισμού ως και τήν υπ' αριθ. 119)1949 πράξιν τού Δημοτικού Συμβουλίου Μοσχάτου, προτάσει τού Ήμετέρου επί τής Κοινωνικής Προνοίας Υπουργού, έγκρίνομεν:

Τήν τροποποίησιν τού Πολεοδομικού σχεδίου Μοσχάτου είς τó υπ' αριθ. 32 οικ.δ. τετράγωνον τό περικλειόμενον υπό τών όδών Σολωμού—Καποδιστρίου—Όμήρου και Πλάτωνος, ως έμφαίνεται είς τó υπό τού Γενικού Διευθυντού τού Οικισμού

τεθεωρημένον διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 8850 πράξεως αὐτοῦ σχε-
τικὸν διάγραμμα.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Κοινωνικῆς Προνοίας Ὑπουργὸν
ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσίς καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Βασι-
λικοῦ Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 23 Μαρτίου 1951.

ΠΑΥΛΟΣ
Β.

Ὁ ἐπὶ τῆς Κοιν. Προνοίας Ὑπουργός

Φ. ΖΑΪΜΗΣ

ΠΡΑΞΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

(12)

Πράξις ὑπ' ἀριθ. 357 τῆς 16ης Μαρτίου 1951

Περὶ ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τῶν τελῶν κυκλοφορίας τοῦ εἰδικῶ
ἀναπηρικοῦ αὐτοκινήτου τοῦ προοριζομένου διὰ τὴν κίνησιν
τοῦ Ταγματάρχου Χρ. Ι. Εὐθυμιάκη.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Λαθὼν ὑπ' ὄψιν τὴν ὑπ' ἀριθ. Μ. 11746 ἀπὸ 28.11.50 πρό-
τασιν τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, ὡς καὶ τὰς διατάξεις
τοῦ ἀρθροῦ δ τοῦ Α. Ν. 1524)50, ἀποφασίζει:

Ἐγκρίνει τὴν ἀπὸ τῶν τελῶν κυκλοφορίας καὶ τοῦ εἰδικῶ
προσθέτου τέλους ἀπαλλαγὴν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 63464 εἰδικῶ
ἀναπηρικοῦ αὐτοκινήτου τοῦ προοριζομένου διὰ τὴν κίνησιν
τοῦ ἐν πολεμικῇ διαθεσιμότητι Ταγματάρχου τοῦ Πυροβολι-
κοῦ Χρίστου Ι. Εὐθυμιάκη, ὑπὸ τὸν ὄρον ὅτι οὗτος θὰ συμμορ-
φωθῇ πρὸς τὰς ἐν τῇ προρρηθείσῃ προτάσει ἀναφερομένας
προϋποθέσεις καὶ ὅτι τὸ ὡς ἄνω αὐτοκίνητον ἀνήκει κατὰ
πλήρη κυριότητα εἰς αὐτὸν καὶ θὰ χρησιμοποιηθῆται ἀποκλει-
στικῶς καὶ μόνον παρ' αὐτοῦ.

Τὸ ἐν λόγῳ αὐτοκίνητον θὰ φέρῃ τόσον εἰς τὸ ἐμπρόσθιον
ὄσον καὶ εἰς τὸ ὀπίσθιον τμήμα αὐτοῦ εἰδικὸν ἀναπηρικὸν
σῆμα τοῦ ὁποίου τὸν τύπον θὰ καθορίσῃ ἡ ἀρμοδίᾳ Διεύθυνσις
Ἀναπήρων Πολέμου τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Ἀμύνης.

Ἐκδόσαν πρὸς τοῦτο τὴν ὑπ' ἀριθ. 357 παρεῦσαν πράξιν
του.

Ὁ Πρόεδρος

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

Τὰ Μέλη

Ἀκριβὲς ἀντίγραφον

Ἐν Ἀθήναις τῆ 19η Μαρτίου 1951.

Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου
ΣΤ. ΣΠΥΡΙΑΔΑΚΗΣ